

Odločanje in odgovornost

Novosti je precej

(Nadaljevanje s 1. strani)

Družbeni dogovor določa splošna načela in smotre kadrovske politike, opredeljuje merila in obveznosti udeležencev dogovora za njeno uresničevanje. Gre za obsežnejše vsebinske spremembe, tako da je to pravzaprav nov dokument s področja kadrovske politike. Novosti je precej. Predvsem so bolj poudarjene zahteve po srednjeročnem in dolgoročnem načrtovanju potreb po delavcih, kot tudi po njihovem strokovnem, idejnopoličnem, družbenoekonomskem in splošnem izobraževanju, in sicer takem, ki je v interesu združenega dela. Zato naj bi vsak investicijski elaborat vseboval tudi podroben načrt pridobivanja in usposabljanja potrebnih delavcev, prav tako pa tudi program prekvalifikacije in nove razporeditve delavcev. Poklicno usmerjanje, skupno s preobrazbo vzgoje in izobraževanja, je še posebej pomembno za delovne organizacije, kajti pričakujemo lahko, da bo to zmanjšalo prehajanje delavcev iz enega v drugo poklicno področje, to je predvsem iz neposredne proizvodnje v poklice družboslovnih smeri. S tem v zvezi pa ne kaže pozabiti tudi na doslednejše uresničevanje določil samoupravnega sporazuma o štipendiranju.

Osnova za tako načrtovanje potreb po delavcih je razvid del in nalog, v katerem morajo biti upoštevane sedanje in prihodnje potrebe. Ta praviloma samostojen samoupravni splošni akt moramo stalno dopolnjevati glede na organizacijski in tehnološki razvoj, pogoji za opravljanje del in nalog pa morajo biti v njem ocenjeni čim bolj objektivno.

Največ pripomb, nerazumevanja in zavračanja je v javni razpravi povzročilo določilo o ugotavljanju oziroma priznavanju z delom pridobljene delovne zmožnosti. Družbeni dogovor

namreč ne določa postopka, načina in kriterijev za ugotavljanje te zmožnosti. Te mora določiti vsaka temeljna ali druga organizacija ali skupnost posebej, upoštevajoč pri tem področje dejavnosti, posebnosti del oziroma nalog in profil delavcev. Smisel te določbe družbenega dogovora je v tem, da naj ne vrednotimo le formalne šolske izobrazbe, kajti vse več je primerov, ko si delavec s svojim prizadevanjem, samouizobraževanjem in z ustvarjalnim naporom razvije določene delovne zmožnosti, in če jih tudi dokaže, je pač prav, da se to pri razporejanju na dela in naloge upošteva. Obenem pa je v dogovoru poudarjeno, da to ni isto kot šolsko spričevalo ali fakultetna diploma.

Novost je tudi zagotovitev socialne varnosti tistim starejšim delavcem, ki ne zmorejo več uspešno opravljati del in nalog, na katere so bili razporejeni. Take delavce lahko razporedimo na manj zahtevna delovna mesta, seveda pa obdržijo svoj prejšnji osebni dohodek.

Pri načelih in merilih kadrovanja za opravljanje najodgovornejših nalog in funkcij je treba uresničevati načelo reelekcije. Delavec se lahko tretjič prijavi na razpis za poslovodni organ le, če to narekuje širši družbeni interes.

Za izpolnjevanje tega družbenega dogovora v vsakodnevni praksi, pa sta nadvse pomembna organizacija in delo kadrovskih služb v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ter strokovna usposobljenost delavcev, ki delajo v teh službah. V procesu sodelovanja in izvajanja kadrovske politike ter organiziranega zaposlovanja v ljubljanskih občinah pa so pomemben član kadrovske službe občinskih in mestne skupščine kot tudi skupnost za zaposlovanje, ki povezuje in razvija kadrovske dejavnosti v občini in v mestu.

D. J.

(Nadaljevanje s 1. strani)

Konkretna rešitve v procesu vsebinskega uresničevanja pobude o kolektivnem delu, vodenju, odgovornosti in o krajšem mandatu morajo imeti predvsem namen, da se še bolj odpre celotna pot odločanja za reševanje vseh družbenih problemov na vseh področjih našega življenja in dela.

Nadaljnja demokratizacija je torej prav gotovo strateško vprašanje našega razvoja. Kar zadeva socialistično zvezo, bo morala še bolj poglobiti frontni način delovanja, razviti svojo organiziranost v smeri množičnosti. SZDL mora biti odraz vseh tokov in aktivnosti. In vse množice morajo imeti seveda svoj vpliv tudi na vodstvo v SZDL.

SZDL mora v akciji za svojo nadaljnjo demokratizacijo še naprej krepiti svojo odprtost in vključevati vase vse organizirane oblike delovanja občanov. Pospešeno pa se mora vanjo tudi v krajevni skupnosti vključiti sindikat. Vse delegate vseh družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij, društev, delovnih organizacij na nekem terenu mora v sebi združevati SZDL. Iz tega sestava naj bi — po novem enotno v vsej republiki — v sleherni krajevni konferenci SZDL izvolili predsedstvo, ki naj bi dobilo tudi nekoliko spremenjeno vlogo. Postati bi moralo bolj operativno in naj bi imelo politično-koordinativno funkcijo.

Kar zadeva trajanje mandata, je prav gotovo res, da je dveletni mandat za krajevno konferenco najprimernejši. Nujno pa je, da kljub tako skrajšanemu mandatu vsako leto obvezno in na vseh ravneh organiziranosti SZDL pregledamo in kritično ocenimo delo.

Temeljna oblika bodočega delovanja bo prav gotovo sekcija. Vendar moramo pri tem dokaj odgovorno in realno upoštevati, da bodo sekcije zaživele toliko, kolikor bodo dejansko obravnavale problematiko kakega konkretnega okolja in se bo zanj pokazal večji interes. Tudi na občinski ravni bo treba najbrž marsikaj spremeniti. Osnovno načelo organiziranosti mora veljati enotno za vso verigo — od krajevnih konferenc do republike.

Razmišljanja gredo v to smer, da bi morali bolj okrepiti in poživiti delo konferenc, kajti le-te so sestavljene

● NA SEMINARJIH

469 UDELEŽENCEV

Občinski svet ZS je v marcu in aprilu organiziral seminarje za vse člane izvršnih odborov osnovnih organizacij ZS in za delegate konference.

Program seminarjev je bil sestavljen na osnovi dokumentov 9. kongresa ZSS, 8. kongresa ZSJ, kongresov ZK in potreb, ki so se pokazale pri delovanju osnovnih organizacij ZS.

Od 1398 članov izvršnih odborov ZS, kolikor jih je bilo vabljenih na seminarje, se jih je udeležilo 469. Zainteresiranost za seminarje je bila v osnovnih organizacijah ZS različna. Tako 46 osnovnih organizacij ZS ni poslalo na seminar niti enega člana izvršnega odbora, medtem ko je bila udeležba nekaterih drugih organizacij zelo množična.

Ugotovili smo, da je najpogostejši vzrok za slabo udeležbo predvsem neaktivnost osnovnih organizacij ZS, delovne obveznosti in odsotnost delavcev zaradi bolezni.

Kljub temu ocenjuje predsedstvo občinskega sveta, ki je o poročilo o

iz delegatov vsega družbenega in političnega življenja občine, skratka iz vseh sredin, kjer se občani organizirano zbirajo in delujejo. Bolj bo treba poživiti delo koordinacijskih odborov in svetov ter se usmeriti v sekcijo delovanje. Tudi predsedstvo dobiva drugačno vlogo in postaja ne samo politični organ, temveč tudi izvršilno politično telo. Predstavlja torej tako po svoji sestavi kot z metodami dela v nekem smislu politično koordinacijo v občini. Za to potem ne bi bili potrebni več izvršni odbori. Kot metodo dela predsedstva pa bi bilo možno ustanoviti majhne delovne sekretariate. Tudi število članov predsedstva bi bilo manjše kot je sedaj.

Približno taka usmeritev velja tudi za organiziranost na ravni republike. Razmišljanja glede trajanja mandata se nagibajo k temu, da bi ostal štirileten, vendar bi morali vsako leto obvezno pregledati in kritično oceniti svoje delo ter po potrebi tudi zamenjati vodstvo.

Demokratizacija družbenopolitičnega odločanja nikakor ne sme dopustiti, da bi se v družbenopolitičnih organizacijah povečal profesionalni sestav delavcev. Ugotovimo namreč lahko, da dajejo sedanje oblike organiziranosti in metode dela vse možnosti, da v veliki večini lahko uresničujemo ideje, ki izhajajo iz pobude tovariša Tita. Že v juniju bodo izdelani konkretni predlogi za uresničevanje te pobude in le-ti morajo doživeti najširšo javno razpravo. Ta pobuda mora postati naša vsakdanja politična praksa.

ALES KARDELJ

● IZ ALBUMA NAŠIH SREČANJ Z EDVARDOM KARDELJEM

Tovariš Kardelj z ženo Pepco sredi predstavnikov občine in mesta med igranjem Internationale na proslavi občinskega praznika leta 1975 (Foto Gajič)

»Nikdar ni tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše« TITO

(Nadaljevanje s 1. strani)

In na naši stopnji razvoja je pričakovati delovne, tovariške, strpne in spodbudne odnose kjerkoli in kadarkoli.

Kako preprosto in vendarle jasno so se npr. vključili v akcijo za čisto in zeleno Ljubljano pionirji po šolah in krajevnih skupnostih, v samoupravo tudi po posameznih hišah. »Želimo biti koristni. Zavedamo se, da uživamo sadove revolucije in po vojne graditve. Obljubljam, da bomo vse pridobljeno krepili...« pišejo pionirji iz sekcije pri hišnem svetu Kvedrova 3. Ali jim dovolj prisluhnemo? Kako brž pa slišimo — in res so presenetljiva — ravnanja mladih prestopnikov in jih posplošimo?

Ali smo premalo obveščeni? Premalo in preveč — slišimo. Najbrž bo res držalo: seznaniti se velja, izbrati, se torej aktivno vesti do problemov, ki se pojavljajo in zanje zvemo. Moramo zvedeti. Po tem lahko presojava o prenekanem področju človekovega delovanja, ali ravnamo prav ali je naše, sodobno ali hoče biti moderno za vsako ceno...

In kaj je s prometno varnostjo? Nismo zadovoljni z njo, in vendar se na cesti sami prevečkrat neodgovorno vedemo kot pešci do voznikov ali obratno ali nasploh, poudarjajoč sebe in nikogar drugega.

Še bi lahko segali na najrazličnejša druga področja, a bodi dovolj. Urejeni samoupravni odnosi prispevajo k varnostni stabilnosti. Ta ni majhna, a nismo in ne moremo biti z njo zadovoljni. Spomnimo se Titove misli iz naslova. Samozadovoljstvo uspa. Pripravljen biti pa pomeni mirno in načrtno vključevati samozaščitno področje v naše vsakdanje ravnanje. Vsi želimo živeti v varnih razmerah. Naše ravnanje naj bo torej vedno takšno, da bomo z njim dajali svoj prispevek k varnosti že danes in za še večjo varnost jutri.

ZT — AM

● ZASLUŽNIM DELAVCEM ZA NOTRANJE ZADEVE SO BILE OB DNEVU VARNOSTI IN 35-LETNICI USTANOVITVE VARNOSTNIH SLUŽB

Podeljene plakete varnosti

V procesu podružbljanja varnostnih in obrambnih zadev ter v prizadevanjih za razvoj varnostne kulture in samozaščitne osveščenosti delovnih ljudi in občanov so bile ob dnevu varnosti ter ob 35-letnici ustanovitve varnostnih služb podeljene plakete varnosti, zlate značke varnosti in občinske nagrade. Zvezno plaketo varnosti sta prejela Marija Klemen in Otmar Kokot, republiško plaketo varnosti Javna skladišča in Anton Kovačič, zlato značko varnosti pa je prejel Ilija Savič. Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje je podelila občinske nagrade Adolfo Končarju, Romanu Vrhuncu, Miru Goricanu, Jožetu Povhetu, Gorazdu Vutkoviču in Maku Kranjcu.

Vsem nagrajencem in prejemnikom plaket želimo, da v okviru podružbljanja varnostnih in obrambnih zadev, kulture in samozaščitne osveščenosti delujejo v duhu nadaljnjega razvoja naše socialistične samoupravne družbe.

VILKO SLUGA

Za boljše življenje

Letošnji teden Rdečega križa, ki je potekal od 6. do 13. maja pod geslom »Za boljše življenje«, je bil posvečen 35. obletnici ustanovitve te humanitarne organizacije v Jugoslaviji in Sloveniji, 100-letnici ustanovitve prvih društev za pomoč ranjenecem na Slovenskem ter 60-letnici ustanovitve KPJ, SKOJ in združenih sindikatov. Zato so prav v teh dneh razne solidarnostne akcije in druge dejavnosti Rdečega križa, ki sicer potekajo vse leto po vsej Sloveniji, dosegle svoj vrh. Tudi naša občinska organizacija Rdečega križa je ob obletnici proslavila slovesno in delovno.

Po vseh OŠ v občini so bile razstave propagandnega in drugega gradiva (knjig, plakatov, učbenikov, torbic za prvo pomoč in podobnega),

prvočolci so v tem tednu postali mladi člani Rdečega križa, v 7. razredih OŠ pa so vpisovali mladino v članstvo te organizacije. Po več krajevnih skupnostih so organizirali očistiščne akcije, urejali so okolje, pozabili pa tudi niso na starejše in bolne občane, ki so jih obiskali v tem tednu. Mentorji iz šol in krajevnih organizacij so imeli posvetovanja in razgovore o uspehih in težavah pri delu, spregovorili pa so tudi o uresničevanju zastavljenih programov in sprejetih sklepov.

Prisotnost organizacije Rdečega križa in prizadevanja njenih članov ni čutili le ob potresih, povodnjah in drugih izjemnih dogodkih, njeni uspehi so pomembni tudi na področju krvodajalstva, prve pomoči, pri negi bolnih, zdravstveni in socialni vzgoji ter usposabljanju aktivistov Rdečega križa, predvsem za delo v krajevnih skupnostih.

D. J.